

Anmeldelse eller Indskrivning er i Stand dertil. Dette System er blevet angrebet fra den Side, at det er stridende mod disse Kvinders Ret, at det gaar deres Frihed for nær. Det kan jeg ikke erkende, at der skyldes dette Erhverv et saa stort Hensyn, at man skulde udelukke en Kontrol med et Erhverv, som utvivlsomt let og meget let fører til Brud paa den offentlige Orden, som vi alle ville have os frabedt. Det er for meget forlangt af dette Erhverv, at man skulde undlade at føre Kontrol med det, som man maa føre Kontrol med mange andre, mere hæderlige Erhverv, men som indeholde en Fare for den offentlige Orden. Altsaa fra dette Synspunkt ser jeg ikke, at der er noget i det nuværende System, som kan føre til, at man af denne Grund, af Hensyn til de paagældende Kvinder, skulde svække i væsentlig Grad Kontrollen. Og en væsentlig Svækkelse af Kontrollen for den offentlige Ordens Skyld ligger i Lovforslaget deri, at de nu efter Lovforslagets Vedtagelse føres ind under de for alle Borgere i Almindelighed gældende Regler. Man gaar ikke videre efter dette end til at straffe de paagældende Kvinder, naar de forbyrde sig imod Interesser, som i øvrigt ere tagne under Bèskyttelse: Blufærdighed, offentlig Sædelighedsfølelse, Forulempelse af omboendes Interesser, Børns Bèskyttelse osv., og saa til at føre dem ind under den almindelige for alle Borgere gældende Regel i Løsgængeriloven, at naar Folk drive et Erhverv paa en saadan Maade, at det ikke betrygger det offentlige mod Skade, kunne de faa Tilhold, og Overtrædelse af dette Tilhold fører til Straf. Altsaa, det er det, der gælder for alle Borgere, og som er det mindste, mener jeg, man maa undergive det paagældende Erhverv. Men denne afsvækkede Kontrol for den offentlige Ordens Skyld, denne Kontrol, som kun fører de paagældende Kvinder ind under de Regler, som gælde for alle, bliver ikke meget effektiv. Politiet vil meget ofte savne Midler til at føre Bevis, hvor de paagældende føres for en Domstol; og hvor Politiet skal skride ind paa egen Haand, vil det meget ofte støde paa den Vanskelighed, at det udsætter sig for Fejltagelser, som den almindelige Opinion ikke vil finde sig i, og som derfor bringer Politiet til at være meget varsomt og holde sig meget tilbage. Derfor kommer meget til at passere, som den offentlige Mening, fra denne Side set, heller ikke vil finde sig i. Derfor er det min Tro, at den Kontrol, som for den offentlige Ordens

Skyld etableres ved dette Lovforslag, ikke vil blive meget effektiv. Jeg mener ikke, at Loven af 10. April 1874 er fejlfri, langt fra! Den har to Hovedmangler. Den ene er den, at den ikke opstiller ensartede Regler for det hele Land, hvad der meget ofte kan føre til underlige Konsekvenser, navnlig naar man tænker paa Forholdet mellem Hovedstaden og de tilgrænsende Distrikter. Den anden Hovedfejl er den, at den hele Ordning udviser en Mangel paa Konsekvens, idet det ser ud, som om man der, hvor den er fuldt gennemført, altsaa navnlig her i Hovedstaden, begynder med at straffe Utugtserhvervet, for bagefter, naar det ikke nytter, at tillade det under visse indskrænkende Betingelser. Begge disse Mangler kunde efter min Mening undgaas og burde fjernes ved en Forandring af Loven af 10. April 1874, indenfor hvis Rammer man meget godt kan forene de to Hensyn, en specialiseret og individualiseret Kontrol med de paagældende Kvinder for den offentlige Ordens Skyld, og en individuel sanitær Kontrol for den offentlige Sundheds Skyld. Det Standpunkt, jeg staar paa, er altsaa mod Lovforslaget som Helhed. Men dette Standpunkt har ikke fundet Tilslutning hos andre Medlemmer af Udvalget, og jeg formoder heller ikke hos ret mange i Tinget. Jeg kan derfor ikke gøre andet end forklare mit Standpunkt og eventuelt ved 3die Behandling — thi da først vil Spørgsmaalet jo komme til at foreligge — stemme mod Loven.

Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag kan jeg i det hele taget henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt; jeg betragter dem som en Forbedring af det oprindelige Lovforslag. For min egen Regning har jeg stillet et enkelt Ændringsforslag, om hvilket jeg skal sige et Par Ord. Hele Lovforslaget slutter sig til eller er, tør jeg vel nok sige, fremkaldt af den abolitionistiske Strømning, som for Tiden er saa stærk. Paa et Omraade, hvor Meningerne ere saa delte, hvor Opfattelserne i de forskellige Lande have givet sig saa forskellige Lovgivningsudslag, og hvor Diskussionen endnu paa ingen Maade kan siges at være bragt til Afslutning, er det imidlertid til at forudse, at der med Tiden vil komme en Modstrømning, nemlig naar man paa flagrant Maade bliver opmærksom paa, hvilke uheldige Følger Svækkelsen af Kontrollen paa den ene Side og Ophævelsen af den paa den anden føre med sig. Der vil da — rime-